# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 3271**

гр. София, 16.05.2014 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова**
**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова**
**Луиза Христова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **1332** по описа за **2014** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на „Р. М. /Х./ Л.“, със седалище и адрес на управление: [улица], К Q., М., срещу Решение от 16.12.2013г. по НАХД № 13586/2013г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 116-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-294/18.06.2013г., издадено от Заместник – Председателя на Комисията по финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което за нарушение на чл. 149, ал. 5 във връзка с чл. 154 във връзка с чл. 149, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева на основание чл. 221, ал. 8, т. 3 във връзка с ал. 1, т. 3 от ЗППЦК.

Касаторът оспорва в цялост решението като постановено в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Излага съображения за неправилно приложение на чл. 149а, ал. 3 и чл. 149, ал. 5 във връзка с чл. 154 във връзка с чл. 149, ал. 1 от ЗППЦК, както и за липсата на мотиви при определяне изхода от спора. Претендира прилагане на института маловажност на деянието по смисъла на чл. 28, б.

„а” от ЗАНН. Моли решението да бъде отменено, респ. и атакуваното НП.

Ответникът –Комисията по финансов надзор /КФН/, чрез процесуалния си представител, моли жалбата да бъде оставена без уважение, а решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: при извършена проверка служители на управление „Надзор на инвестиционната дейност“ към КФН установяват, че при проведено на 07.01.2013г. извънредно общо събрание на акционерите на [фирма] /до 05.02.2013г. – [фирма]/ са присъствали представители на „Р. М. /Х./ Л.“, притежател на 24 999 безналични поименни акции – 99,99 %, и на Р. Д. Д. – 1 безналична поименна акция – 0,01 %. Придобиването на 24 999 безналични поименни акции от дружеството касатор е осъществено посредством две сделки с дата на сетълмент 26.11.2012г., в резултат на което „Р. М. /Х./ Л.“ е преминало установените в чл. 149, ал. 1 и ал. 6 и чл. 149а от ЗППЦК прагове. За същото е възникнало задължение в срок от 14 дни от придобиването на акциите – 10.12.2012г., да регистрира в КФН търгово предложение за останалите акционери с право на глас за закупуване на техните акции. Удостоверяването на този факт е посредством писмо вх. № 15-00-16/10.12.2012г. по описа на КФН. С Решение № 14-ТП от 03.01.2013г. на КФН е издадена забрана за публикуване на търговското предложение, необжалвано по предвидения в закона ред, и поради което е действаща забраната на чл. 149, ал. 5 от ЗППЦК, а именно до прехвърлянето на акциите лицата, задължени да отправят търгово предложение нямат право на глас в общото събрание на публичното дружество. Като е гласувал на 07.01.2013г. при вземане на решение т. 7 за промяна състава на Съвета на директорите на дружеството, „Р. М. /Х./ Л.“ е нарушил забраната на чл. 149, ал. 5 във връзка с чл. 154 във връзка с чл. 149, ал. 1 от ЗППЦК. Съставен е АУАН № Р-06-129/04.03.2013г., връчен на същата дата. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения с вх. № 91-01-132/07.03.2013г. Въз основа на акта Заместник – Председателя на Комисията по финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, е издал атакуваното НП, връчено на 08.07.2013г. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства: свидетелските показания на И. Ж. Д. – актосъставител, и административно-наказателната преписка, приложена по НАХД № 13586/2013г. на СРС, Наказателно отделение, 116-и състав. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Съдът констатира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентни административни органи на основание чл. 222, ал. 1 от

ЗППЦК, като за удостоверяване правото на експерт И. Ж. да съставя актове по реда на ЗППЦК е приложена Заповед № 361/06.11.2012г. на Заместник – Председателя на Комисията по финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“. По безспорен начин са установени извършването на нарушението /формално, на просто извършване/, в какво се изразява то, както и лицето, което следва да бъде административно наказано. Посочени са, както в АУАН, така и в НП, елементите от обективната страна на деянието - видът на нарушението - действие, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които е извършено, и законните разпоредби, които са били нарушени виновно – чл. 149, ал. 5 във връзка с чл. 154 във връзка с чл. 149, ал. 1 от ЗППЦК.

На основание чл. 221, ал. 8, т. 3 във връзка с ал. 1, т. 3 от ЗППЦК /в редакцията към момента на извършване на деянието – ДВ, бр. 103 от 28 Декември 2012г./ за нарушения на чл. 149, ал. 5 на юридическите лица се налага наказание „имуществена санкция“ в размер на от 5000 до 10 000 лева. Следователно – за да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на проверяваното дружество, трябва да се установи дали същото е извършило нарушение.

Към момента на извършване на нарушението е действала редакцията на разпоредбата на чл. 149, ал. 5 от ЗППЦК / ДВ, бр. 103 от 28 Декември 2012г./ „до публикуването на търговото предложение по реда на чл. 154, съответно до прехвърлянето на акциите, лицата по ал. 1 и 2 нямат право да упражняват правото си на глас в общото събрание“. В настоящия казус се установи, че „Р. М. /Х./ Л.“ е преминало установените в чл. 149, ал. 1 и ал. 6 и чл. 149а от ЗППЦК в приложимата редакция прагове, като е придобил 24 999 безналични поименни акции от дружеството [фирма] /до 05.02.2013г. – [фирма]/ посредством две сделки с дата на сетълмент 26.11.2012г. Съгласно цитираните разпоредби за касатора е възникнало задължение в срок от 14 дни от придобиването на акциите – 10.12.2012г., да регистрира в КФН търгово предложение спрямо останалите акционери с право на глас за закупуване на техните акции. Удостоверяването на този факт е осъществено посредством писмо вх. № 15-00-16/10.12.2012г. по описа на КФН, с което се внася за одобрение търгово предложение за закупуване на 1 безналична акция чрез инвестиционния посредник „К. би Си Секюритис Н.В. – клон Б.“. С Решение № 14-ТП от 03.01.2013г. на КФН е издадена забрана за публикуване на търговското предложение, необжалвано по предвидения в закона ред. Поради това и съгласно чл. 149, ал. 5 от ЗППЦК до публикуването на търговото предложение, съответно до прехвърлянето на акциите лицата, задължени да отправят търгово предложение нямат право на глас в общото събрание на публичното дружество. Като е гласувал на 07.01.2013г. при вземане на решение т. 7 за промяна състава на Съвета на директорите на дружеството, „Р. М. /Х./ Л.“ е нарушил забраната на чл. 149, ал. 5 във връзка с чл. 154 във връзка с чл. 149, ал. 1 от ЗППЦК. Правилни са изводите на СРС относно различния фактически състав на чл. 149, ал. 1 и чл. 149а, доколкото в първия случай е налице задължение на лицето, което придобие пряко или чрез свързани лица повече от 50 на сто от гласовете в общото събрание на публично дружество, в срок 14 дни от придобиването да регистрира в комисията съгласно чл. 151 търгово предложение към останалите акционери с право на глас за закупуване на техните акции и/или за замяната им с акции, които ще бъдат издадени от предложителя за тази цел, а във втория – право на лице, което придобие пряко, чрез свързани лица или непряко в случаите по чл. 149, ал. 2 повече от 90 на сто от гласовете в общото събрание на публично дружество, да

регистрира търгово предложение за закупуване на акциите на останалите акционери. Неоснователни са възраженията на касатора за неправилното приложение на чл. 149, ал. 5 от ЗППЦК, обосновани с липсата на задължение на дружеството да регистрира търгово задължение. Цитираната разпоредба на чл. 149а от ЗППЦК е посочена единствено за пълнота, че със сетълмент сделките „Р. М. /Х./ Л.“ е преминало не само прага от повече от 50 на сто, а дори и повече от 90 на сто от капитала на преобразуващото се дружество. С регистрирането на търгово предложение от страна на касатора се задейства автоматично механизмът на забраната по чл. 149, ал. 5 от ЗППЦК, като същият не може да упражнява правото си на глас. Коректно в този смисъл административнонаказващият орган е съотнесал действително осъществилата се фактическа обстановка към приложимите законови разпоредби. Поради това, имуществената санкция е съответна на предвидения в закона минимум и е наложена явно справедливо. Дори и да се приеме, че „Р. М. /Х./ Л.“ е упражнило единствено правото си да регистрира търгово предложение по реда на чл. 149а от ЗППЦК, то ал. 3 препраща към чл. 149, ал. 1 и ал. 6 от ЗППЦК. Изрично законодателят е посочил в ал. 6 на чл. 149 от ЗППЦК, че съответно приложение намират и разпоредбите на чл. 149, ал. 3, ал. 4 и ал. 5 от с.з. И в този случай е действаща забраната на чл. 149, ал. 5 от ЗППЦК за правото на гласуване на акционера в общото събрание на дружеството. Още повече, че с Решение № 14-ТП от 03.01.2013г. на КФН се забранява временно публикуване на търговото предложение, внесено с вх. № 15-00-16/10.12.2012г. по описа на КФН за придобиване на 1 брой обикновена, безналична, поименна, свободно прехвърляема акция от капитала на [фирма] /до 05.02.2013г. – [фирма]/. До публикуването на търговото предложение, налична в настоящия казус предпоставка, акционерът Р. М. /Х./ Л.“ няма право да упражнява правото си на глас в общото събрание, последица от временната забрана на КФН с Решение № 14-ТП от 03.01.2013г. Неоснователни са възраженията на касатора за немотивираност на издаденото НП, съответно на постановеното при обжалването му съдебно решение.

Претенцията на касатора за „маловажност” на деянието е неоснователна. В настоящия казус извършването на деянието води до осъществяване състава на нарушението. Същото е формално, поради което е достатъчно извършването на гласуване от лицето, регистрирало търгово предложение за изкупуване на останалите дялове от капитала на преобразуващото се дружество, до публикуването на предложението, съответно до прехвърляне на акциите. Безспорното установяване на нарушението и извършителя от служителите на КФН и съобразяването с чл. 27 от ЗАНН, е основание да се наложи имуществената санкция на касатора. ЗППЦК и актовете по неговото прилагане определят наказания за нарушения с висока степен на обществена опасност, тъй като всяко от тях въздейства негативно върху развитието на капиталовите пазари и публичното предлагане на ценни книжа, от които са и сделките с безналични акции.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.12.2013г. по НАХД № 13586/2013г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:…… ЧЛЕНОВЕ: 1.

……

2……..